

Dielo Ašota Haasa poskytujú divákovi množstvo rôznorodých podnetov. Za maskou estetické striednosti a dizajnerskej precíznosti sa ukrývajú bohaté možnosti interpretácie. Vo svojich dielach Ašot Haas často pracuje s konceptom optickej ilúzie. Jeho objekty tak plynulo prekračujú hranicu priestoru z dvoch do troch dimenzií. Motív kontrastu či vybočenia zase napovedá o neustálom testovaní hraníc, či už ide o hranice optické, emocionálne, alebo filozofické. Táto kontinuálna snaha o prekračovanie hraníc má taktiež mnoho spoločného s konceptom reality, respektíve jej klamlivosti a nestálosti. Odtiaľ je už len krôčik ku konceptu pravdy či objektivity. Ašot Haas vo svojej tvorbe nenápadným spôsobom upozorňuje na relativitu týchto pevne stanovených konceptov, snaží sa prebrať diváka z letargie bežného vnímania svojho sveta a nabáda k alternatívnym spôsobom videnia, vnímania či interpretácie.

Haasovi nie je cudzí pohľad cez pixelovú verziu "reality" počítačového zobrazenia. Zachytáva jeho nedokonalosť a následne spätne transformuje do fyzických objektov. Výsledkom je nová verzia pôvodných motívov, poznačená mnohonásobnou premenou, dôsledkom ktorej získava úplne nové kvality. Prekračovanie hraníc a vytváranie nového však so sebou tiež nesie určitú stratu istôt. Ašot Haas teda diváka konfrontuje, snaží sa re~definovať axiomy jeho vnímania skutočnosti. Otvára otázky o tom, čo je vysoké umenie a čo nízke, otvára tému produktu a komerčnosti vo výtvarnom umení.

Využívanie moderných technológií pri produkcii diel je pre Ašota Haasa nutnosťou. Ich precíznosť a rýchlosť mu pomáha realizovať nadčasové objekty, ktoré po estetickú stránku podčiarkujú strohosť dizajnu. Tá kontrastuje s ich významovým a emocionálnym aspektom ~ Haasove diela ponúkajú bohatý materiál, ktorý má ~ v druhom pláne ~ jasný dosah na diváka.

Ašot Haas často používa bazálne tvary ~ kruh a štvorec (prípadne ich pandanty v trojdimenzionálnom priestore). Odkazuje tak na prostriedky geometrického vyjadrenia, ktoré sú na jednej strane elementárne, na druhej strane archaické a univerzálne. Jednoduchosť v tomto prípade znamená zrozumiteľnosť pre diváka a zároveň maximálnu komplexnosť možnej interpretácie.

Dielo Ašota Haasa sú v našich geografických šírkach ojedinelé nieľahou svojou formou, ale najmä obsahom a spôsobom, akým relativizujú hranice reality divákovho sveta.

The works of Ašot Haas offer a number of various impulses to the viewer. Behind the masque of aesthetic temperance and designer's precision hide rich possibilities of interpretation. In his works, Ašot Haas often works with the concept of optic illusion. Thus, his objects fluently cross the borders of space from two to three dimensions. The motif of contrast or aberration refers to the constant testing of borders, whether these are optic, emotional, or philosophical. This continuous effort of crossing borders has also a lot to do with the concept of reality, more precisely its fallaciousness and instability. And from this point it is only a small step to the concept of truth or objectivity. In his work, Ašot Haas inconspicuously draws attention to the relativity of such strictly defined concepts, trying to awaken the viewers from the lethargy of everyday perception of their worlds and encourages to alternative ways of seeing, perceiving and interpreting.

Haas likes the view through the pixelated version of "reality" of the computer display. He captures its imperfection and consequently re~transforms it into physical objects. The result of this process is a new version of the original motifs, affected by multiple transformations, gaining completely new qualities. The crossing of borders and the creation of new entities also has a reverse side ~ the loss of certainty. Thus, Ašot Haas confronts the viewers, trying to re~define the axioms of their perception of reality. He poses questions about what is high art and low art, hints and opens the theme of product and commerciality in fine art.

For Ašot Haas, the use of modern technologies in the production of his works is a necessity. Their preciseness and quickness help him realize timeless objects, which underline the austerity of design. It contrasts with their contentual and emotional aspects ~ the works of Haas offer rich material that has ~ on a secondary level ~ a clear impact on the viewer.

Ašot Haas often uses basic forms ~ the circle and the square (or eventually their pendants in three~dimensional space). Through these he refers to means of geometric expression that are on one hand elementary, on the other hand archaic and universal. In this case, simplicity means comprehensibility for the viewer and at the same time maximal complexness of possible interpretation.

The works of Ašot Haas are very rare in our environment, not only due to their form, but mainly due to their content and the way they relativize the borders of reality of the viewer's world.